

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Ndc/21/2021
Identifikačné číslo spisu:	7607205891
Dátum vydania rozhodnutia:	27.01.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Petríková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:7607205891.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v dedičskej veci po poručiťke N. W., rod. X. nar. K., naposledy bývajúcej v E., zomrelej K., s účastníkmi konania 1/ U. D., bývajúcou v E., 2/ D. D., bývajúcou vo J., 3/ N. Y., bývajúcou v E., 4/ J. W., bývajúcim v E., 5/ N. H., bývajúcou U., 6/ D. X., bývajúcou v E., 7/ D. Z., bývajúcim vo B. (účastníci konania 6/ a 7/ sú dedičia dcéry poručiťky J. Z. zomrelej v roku XXXX), 8/ M. W., bývajúcim v E., vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 1D/97/2007, o návrhu účastníčky konania U. D. na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1D/97/2007 Okresnému súdu Prešov n e v y h o v u j e .

Odôvodnenie

1. V dedičskej veci vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 1D/97/2007 podala účastníčka konania U. D. návrh na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti Okresnému súdu Prešov (č. 1. 665 a 711). Návrh odôvodnila vzdialenosťou Okresného súdu Spišská Nová Ves, nakoľko všetci účastníci konania majú trvalé pobyty mimo okresu Spišská Nová Ves, a že niektorí účastníci konania majú ťažšie zdravotné problémy.
2. Podľa § 39 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštalácie aj z dôvodu vhodnosti.
3. O prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať (§ 39 ods. 3 CSP).
4. Prikázanie (delegácia) sporu z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z ústavne zaručenej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ktorý je daný na podklade vopred stanovených zákonných pravidiel vecnej a miestnej príslušnosti súdov. K prikázaniu sporu inému súdu možno preto pristúpiť iba vo výnimočných prípadoch, v ktorých by prejednanie sporu iným, než (doposiaľ) príslušným súdom znamenalo z komplexného pohľadu hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie posúdenie veci.

5. Dôvody delegácie môžu byť rôzne v závislosti od predmetu sporu, postavenia strán, ale aj doterajších výsledkov konania. Dôvody na strane strán sporu vyplývajúce z ich postavenia môžu mať najmä osobnú, zdravotnú, finančnú, prípadne sociálnu povahu. Vzhľadom na charakter delegácie sporu ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených pravidiel vecnej a miestnej príslušnosti, musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter. V neposlednom rade nadriadený súd berie do úvahy aj prípadné dôsledky navrhovanej delegácie a starostlivo skúma, či delegovaním sporu inému súdu nedôjde iba k tomu, že obdobným spôsobom zaťaží druhú stranu sporu.

6. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 CSP do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie zahŕňa komplexné posúdenie predmetu sporu a pomerov oboch strán sporu. Súd prihliada na pomery a dopad prípadného prikázania sporu tak vo vzťahu strany, ktorá vhodnú delegáciu navrhuje, ako aj na pomery a dopad prípadnej delegácie sporu na druhú stranu sporu.

7. V danom prípade účastníci konania odôvodňovali vhodnosť nimi navrhovanej delegácie veci vzdialenosťou okresného súdu od miesta od ich trvalého bydliska a zdravotnými dôvodmi. Tieto dôvody vzhľadom na charakter danej veci podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) nevykazujú znaky takej výnimčnosti, aby bolo možné ich návrhu vyhovieť. Prikázanie veci Okresnému súdu Prešov neprinesie oproti prejednaniu veci Okresným súdom Spišská Nová Ves výrazné zjednodušenie prístupu k súdu pre strany sporu, ani nepovedie k výraznejšiemu zhospodárnaniu, či urýchleniu konania.

8. Zo všeobecného hľadiska miesto pobytu niektorej zo strán sporu ani jej schopnosť (spôsobilosť) zúčastniť sa súdneho procesu bez ďalšieho a zakaždým nevyvolávajú zmenu príslušnosti súdu. Strana má totiž právo zvoliť si v konaní zástupcu, ktorý je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana (§ 89 ods. 1 v spojení s § 92 ods. 1 a 2 CSP).

9. Najvyšší súd taktiež poukazuje na § 104 ods. 1 CSP, podľa ktorého procesný úkon, ktorý by súd mohol vykonať len s ťažkosťami alebo so zvýšenými, neúčelnými trovami, alebo ktorý v jeho obhode nemožno vykonať, vykoná na dožiadanie iný súd. Súd zároveň môže výnimočne z dôvodov hospodárnosti strane uložiť, aby na otázky o tvrdených skutočnostiach odpovedala písomne, ak možno predpokladať, že tento postup bude dostatočný (§ 195 ods. 3 CSP).

10. Vzhľadom na uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP, a preto návrhu účastníčky konania nevyhovelo.

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.